

Nieuwsblad

**Stichting
Tabitha**
Hulpverlening Oost-Europa

Tabitha

Stichting Draagt Elkanders Lasten

Kamer van Koophandel:

Ingeschreven onder nummer 41135110

Voorzitter en contactpersoon:

Raymond Schrik
Couperusstraat 7
2985 CC Ridderkerk
Tel. 06-27036098
Email: voorzitter@stichting-tabitha.com

Secretaris:

Pieter Beens
Westerdijkstraat 18
2984 GT Ridderkerk
Tel. 06-15413121
Email: secretaris@stichting-tabitha.com

Penningmeester:

Ed van Ingen
Pruimendijk 228A
2989 AM Ridderkerk
Tel. 06-53736933
Email: penningmeester@stichting-tabitha.com
Voor legaten verzoeken wij u contact op te nemen met de penningmeester

Gezins- en kindersponsoring:

Rianne Klippel
Molendijk 42
4671 BR Dinteloord
Tel. 06-51477546
Email: rianneklippel@gmail.com

Breigroep:

Joke van der Weiden
van Eesterensingel 16
2951 CK Alblasserdam
Tel. 06-22657297

Goedereninzameling:

Iedere 1^e en 3^e maandagavond (behalve 2e feestdagen en de maanden juli en augustus)
19.00 – 19.30 uur
Lagendijk 78 te Ridderkerk
Bijdrage: € 1,- per zak

Contactpersoon goedereninzameling:

Jeroen Sloof
Begoniastraat 24
2981 BC Ridderkerk
Tel. 06-12396985

Website en mail:

www.stichting-tabitha.com
info@stichting-tabitha.com

Giften, sponsorgelden e.d.
IBAN-nummer
NL16RABO0355437643 t.n.v.
Stichting Tabitha te Ridderkerk

Onze stichting heeft de ANBI-status
(Algemeen Nut Beogende Instelling).
Hierdoor zijn uw giften aftrekbaar bij
de belastingdienst.

Belangrijke data

Noteer deze alvast in uw agenda

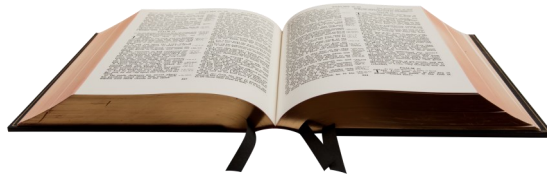
28-11-2024
De Getto dominee
Istvan Visky
Immanuëlkapel
Ridderkerk
Pag. 11

30-11-2024
10.00 - 14.00 uur
Winterfair
Gebouw Obadja
Ridderkerk
Pag. 30

14-12-2024
Martin Mans
Formatie
Singelkerk
Ridderkerk
Pag. 36

22-01-2025
Infoavond
SDEL en Tabitha
Riederborgh
Ridderkerk
Pag. 7

Meditatie

Draagt elkanders lasten,.....

(Galaten 6: 1-2)

Het woordje 'lastig' kom je nogal eens tegen. We vinden heel veel dingen maar lastig. Het woord heeft te maken met lasten. Wat verstaan we daaronder? Het heeft te maken met allerlei vormen van kruis en verdriet. Een handicap, een slepende kwaal, armoede, honger, kou of ziekte, het zijn lasten die je mee moet zeulen gedurende je levensweg. Ze kunnen te maken hebben met die zware last, die Christen (Bunyan) moest meetorsen.

Moest dat levenslang? Eigenlijk wel. Christen werd er wel van verlost, toen hij het kruis van Golgotha passeerde. Het is tegelijk ook waar dat Gods kinderen 'niet ganselijk' van de zonden verlost worden. Het blijven lasten. Daarmee hebben dan ook allerlei andere lasten te maken. De zonde heeft allerlei moeiten en ellenden met zich meegebracht. Paulus zegt in dit hoofdstuk dat ieder zijn eigen 'pak' zal dragen (vers 5). Daar zit veel waarheid in. Niemand weet waarschijnlijk wat uw zwaarste lasten zijn. Ze zijn te persoonlijk en dus strikt privé.

Dragers

Draagt elkanders lasten! Een mooie trouwtekst? Ja, zo kunt u deze tekst wel tegenkomen. Nu kunt u tegenwerpen dat het huwelijk toch niet iets van lasten is, opgevat als genoegens en vreugden.

Toch zal juist ook in het huwelijk duidelijk worden dat mensen soms lastig kunnen zijn. Het oude huwelijksformulier heeft een somber preludium: allerhande tegenspoed en ellende overkomt juist de gehuwden. Maar daardoor zijn getrouwde mensen juist ook in de mooie gelegenheid om elkaars lasten te dragen. Gedeelde last is een halve last. Ook het dagelijks leven is een oefenschool voor dit zware werk. Maar, pas nu op voor idealisme. We hebben wel genoeg aan onszelf, zo denkt de mens van alle tijden. Ieder voor zich! Maar dan zegt Paulus: "Draagt Elkanders Lasten". Dat geldt ook voor onze naasten verder weg, het is een brede opdracht die wordt gegeven. Die mensen die de verlamde door het dak lieten, waren echte lastdraggers. Hoe rijk als dat gebeuren mag. Hoe rijk als we onze naasten bij God mogen brengen. In het gebed, maar ook door het Evangelie bij hen te brengen. En ook hulp bieden bij de moeilijkheden in het dagelijks leven. Ook dat is 'last dragen'.

Zo hebben heeft Stichting De Ondergrondse Kerk afdeling IJsselmonde sinds 1995 en als Stichting Draagt Elkanders Lasten sinds 2008, bijna 30 jaar dus, 'lasten' mogen dragen tot leniging van de nood van onze naasten in Oost Europa en naar we mogen hopen tot uitbreiding van Gods Koninkrijk.

Tabitha

In Joppe woonde een discipelin die Tabitha heette, wat vertaald Dorkas betekent. Een discipelin of discipel is iemand die leeft voor Jezus en graag een volgeling wil zijn van Jezus in leven en werk. Tabitha was vol van haar werk, ze maakte kleding en gaf dit aan mensen die het nodig hadden. Zij is zich in gaan zetten voor andere mensen. God heeft haar deze talenten gegeven om zich op deze manier in te mogen zetten voor Gods koninkrijk.

Tabitha laat zien dat God dienen niet alleen uit de Bijbel lezen, naar de kerk gaan en danken is. Geloven is zoveel meer dan dat, het is namelijk ook dat je mag zorgen voor je naasten, de mensen om je heen. Er kan zoveel gedaan worden waarmee je iemand anders kan helpen. God heeft iedereen talenten gegeven om zich op een bepaalde manier in te mogen zetten. Tabitha deed dit door kleding te maken en dit weg te geven. In Mattheüs zegt Jezus: alles wat je voor iemand anders doet, doe je ook voor mij.

Zo mag de Stichting Tabitha al bijna 40 jaar bezig zijn in de hulpverlening en verspreiding van het Evangelie. Wat een mooie overeenkomst tussen deze twee stichtingen. En hoe mooi dat dat nu een vervolg mag krijgen als 1 stichting: 'Tabitha'.

Van de voorzitter

Wim Klippel

December 2024 Jaargang 26 nummer 2 staat op de omslag van dit blad. Voor bijna al die nummers in 26 jaar heb ik het stukje: 'Van de voorzitter' mogen schrijven. Het is een vreemd gevoel dat ik het deze keer voor het laatst doe als voorzitter/bestuurslid van Stichting Draagt Elkanders Lasten. Zoals bekend gaat de stichting vanaf 1 januari a.s. verder onder de naam Stichting Tabitha. Het is een bijzondere ontwikkeling dat twee stichtingen worden samengevoegd tot één. Daarmee komt een eind aan

het bestaan van Stichting Draagt Elkanders Lasten, voorheen Stichting De Ondergrondse Kerk afdeling IJsselmonde. Na een periode van 29 jaar is de tijd daar om het stokje over te dragen aan het bestuur van Tabitha.

Na twee jaar van voorbereiding is het bijna zover en daarom heeft u nu het laatste nummer van het Nieuwsblad van Stichting Draagt Elkanders Lasten in handen. Het is vol vertrouwen dat we de activiteiten overdragen aan het bestuur van Tabitha. Voor u als lezer zal er niet zoveel veranderen, het blad blijft bestaan en de activiteiten zoals u die kent van beide stichtingen zullen doorgaan. Ook de doelen in Oost-Europa, met name Roemenië, Moldavië en Oekraïne zullen blijven bestaan. Continuering van de activiteiten wordt ook geborgd door dat een drietal bestuursleden van SDEL zijn toegetreden tot het bestuur van Tabitha.

Voor een zevental bestuursleden van SDEL betekent het dat zij per 31 december 2024 stoppen met een actieve rol als bestuurslid voor de hulp in Oost-Europa. De één heeft wat kortere tijd en anderen langere tijd deelgenomen aan het bestuur. Arie Velthuizen, Joke van der Weiden en ondergetekende zijn vanaf het eerste uur betrokken, dat betekent bijna 30 jaar. Roelie Gouweloos is ruim 25 jaar betrokken. En in de jaren erna zijn Corina de Mooij - Gouweloos, Jako Beekman en Peter van der Lugt toegetreden. Veel ervaringen van al die jaren zijn al beschreven in het Jubileumnummer van dit blad in oktober 2020, te vinden op onze website. Daarom nu geen uitgebreide terugblik, want het werk mag, al is het onder een andere naam, gewoon doorgaan.

Al die jaren hebben we mogen opmerken dat u als trouwe achterban achter ons werk stond. Zonder u hadden we niets kunnen bereiken. Maar dankzij Gods zegen en uw gebed en hulp, hetzij met grote bijdragen of slechts zoals het 'penninkje der weduwe', hebben we velen tot zegen mogen zijn. Daardoor zijn duizenden mensen in betere leefomstandigheden terechtgekomen. Maar ook zijn velen in contact gekomen met het Evangelie van Jezus Christus en mogen we geloven dat het tot eeuwige zegen is geweest.

Ik wil hier een voorbeeld noemen van de effecten van de hulpverlening. Tijdens ons bezoek van 8 tot 12 oktober jl. waren we bij de naschoolse opvang van Pentru Tine. Die opvang bestaat inmiddels 15 jaar. Toen we er waren, kwamen er twee jongens naar ons toe, de een is nu 24, de ander 17 en nog een meisje van 16. Wij herkenden ze nauwelijks, maar ze herkenden ons wel. Ze vertelden dat ze als kind waren opgevangen bij Pentru Tine en dat ze daar zoveel geleerd hadden waar ze nu heel gelukkig mee zijn. Maar het mooiste is wel dat ze nu alle drie een mooie sociale ontwikkeling hebben doorgemaakt en daardoor nu als vrijwilliger bij de naschoolse opvang meehelpen.

Dit bezoek brachten we met 6 van de zeven bestuursleden die gaan stoppen en dus stond deze reis speciaal in het teken van afscheid nemen. We hebben dat bij al onze contacten op een mooie en gepaste manier mogen doen. Afscheid nemen doet altijd pijn, maar we mochten ervaren dat God ons ook nu heeft geleid zoals Hij dat al die jaren heeft gedaan. We mochten opmerken dat Hij het was die ons bij elkaar heeft gebracht en die al die jaren, ook al was het soms niet makkelijk, heeft gezegend in dit werk. Ook onze vrienden daar zijn blij met de ontwikkelingen zoals ze nu gaan en zij hebben het vertrouwen dat het werk met Stichting Tabitha onder Gods zegen mag doorgaan.

Hij was het die ons al die jaren de gezondheid, moed, kracht en mogelijkheden heeft gegeven om dit te doen. We zijn dankbaar dat we met het bestuur van Tabitha in contact zijn gekomen en dat we naar een mooie samenwerking, en nu fusie, zijn toegegroeid.

We bidden Hem of Hij zijn Zegen ook in de toekomst wil blijven verbinden aan dit werk door Stichting Tabitha waardoor velen mogen komen tot kennis van Zijn Woord en betere leefomstandigheden voor dit tijdelijk leven.

‘Soli Deo Gloria’

We mochten ons afscheid besluiten met het mooie lied:

Ga met God en Hij zal met je zijn.
Jou nabij op al je wegen
met Zijn raad en troost en zegen.
Ga met God en Hij zal met je zijn.

Ga met God en Hij zal met je zijn.
Bij gevaar, in bange tijden,
over jou Zijn vleugels spreiden.
Ga met God en Hij zal met je zijn.

Ga met God en Hij zal met je zijn.
In zijn liefde jou bewaren,
in de dood je leven sparen.
Ga met God en Hij zal met je zijn.

Ga met God en Hij zal met je zijn.
Tot wij weer elkaar ontmoeten,
in zijn naam elkaar begroeten.
Ga met God en Hij zal met je zijn.

Brood voor Oekraïne

In de zomer van 2023 zijn Stichting Tabitha en Stichting Draagt Elkanders Lasten hun eerste gezamenlijke actie gestart: ‘Brood voor Oekraïne’. Een actie die aansloeg bij de achterban van beide stichtingen en een eerste resultaat gaf van meer dan € 12.000,-. Hiermee kon een bijdrage worden geleverd aan het plaatsen van ovens in de oorlogsgebieden in het zo zwaar getroffen Oekraïne. Maar ook konden ingrediënten worden gekocht om broden te bakken. Per maand werden 24.000 broden gefabriceerd en konden veel oorlogsslachtoffers worden voorzien van dit belangrijke voedingsmiddel. In de periode die volgde werden nog regelmatig giften overgemaakt voor dit doel en tot nu toe loopt deze actie nog steeds. De oorlog woedt nog in alle hevigheid en de ovens voorzien steeds meer in een behoefte en het aantal is zelfs uitgebreid. Maar het werk is voor de bakkers niet altijd makkelijk, sterker nog, ze werken soms met gevaar voor eigen leven.

Zo werd onlangs een bakkerij getroffen door een Russische bom. Gelukkig deden zich geen persoonlijke ongelukken voor, omdat men tijdig in een schuilkelder kon komen. De bakkerij en oven liepen echter wel ernstige schade op. Graag willen we doorgaan met hulp aan dit project en kunnen giften ten bate hiervan nog worden overgemaakt op de bekende rekeningen.

Roemeense wijn

Informatief

Roemenië kent een zeer oude wijnbouwtraditie.

Vast staat dat er al in de Romeinse tijd een wijncultuur bestond en dat in die tijd de regio beroemd was om de rijkdom van de wijnbouw.

In de Middeleeuwen kwamen veel Saksische volken naar het midden van Roemenië. Ze namen hun eigen druivenrassen mee, die hedendaags nog steeds in deze regio verbouwd worden.

In de 17e eeuw bereikte de Roemeense wijnbouw een hoogtepunt. De Roemeense wijnen waren aan de Europese hoven en in kerkelijke kringen heel goed bekend. In de 19e eeuw onderhield Roemenië innige banden met Frankrijk. Franse wijnmakers introduceerden Franse wijnstokken en deelden hun kennis met de plaatselijke wijnboeren. In de 20ste eeuw, tijdens het communistische regime, raakte de wijnbouw in verval. Het land produceerde vooral grote hoeveelheden zoetige wijnen voor de Sovjet-Unie en Oekraïne. Kwantiteit ging voor kwaliteit.

Na de val van dictator Ceausescu werden de collectieve boerderijen ontmanteld. Wijngaarden werden teruggegeven aan de oorspronkelijke eigenaren.

Tegenwoordig wordt er weer volop in de wijnindustrie geïnvesteerd met als gevolg sterk verbeterde producten, die door de uitstekende prijs-kwaliteitverhouding zeer aantrekkelijk zijn. Ruim een miljoen mensen zijn werkzaam in de wijnbouw. De internationale wijnpers is lovend over de kwaliteit van de wijnen die de laatste paar jaar worden geproduceerd in Roemenië. Momenteel is Roemenië een van de 10 grootste wijnproducenten ter wereld.

Klimaat

Druiven hebben het er niet altijd makkelijk. Zo heerste er in 2011, 2012 en 2013 extreme droogte en kunnen winters erg koud zijn. Roemenië kent aardig wat verschillende druivensoorten; bij de telling in 2013 werden er 95 verschillende soorten vastgesteld. De twee meest aangeplante witte druivensoorten zijn Fetească Albă en Fetească Regală. Van beide soorten wordt geparfumeerde, droge witte wijn gemaakt. Maar ook bekendere druivenrassen zoals Riesling, Sauvignon Blanc en Chardonnay doen het goed in Roemenië.

Op het gebied van rode wijn staan Merlot en Cabernet Sauvignon het meest aangeplant. De lokale blauwe druivenrassen Roşioară en Băbească Neagră, oftewel 'grootmoeders druif', verliezen steeds meer terrein. Daarentegen werkt de Fetească Neagră zich langzaam op en is hard op weg om de signatuur druif van Roemenië te worden.

Wijnregio's Roemeense wijnen

Roemenië heeft verschillende belangrijke wijnregio's, elk met hun eigen unieke druivensoorten, en wijnstijlen. Hier zijn enkele van de belangrijkste wijnregio's in Roemenië:

Transsylvanië: Gelegen in het centrale deel van Roemenië, is dit een van de oudste wijnregio's van het land en staat het bekend om zijn witte wijnen gemaakt van Fetească Albă en Fetească Regală druiven.

Moldavië: Deze regio in het noordoosten van Roemenië staat bekend om zijn rijke bodem en is de thuisbasis van de meeste wijngaarden in het land. De regio produceert voornamelijk rode wijnen van druivensoorten zoals Fetească Neagră en Cabernet Sauvignon.

Muntenië: Gelegen in het zuidoosten van Roemenië, is deze regio de thuisbasis

van enkele van de grootste wijnmakerijen van het land. De regio produceert voornamelijk rode wijnen van druivensoorten zoals Merlot, Cabernet Sauvignon en Pinot Noir.

Oltenië: Deze regio in het zuidwesten van Roemenië staat bekend om zijn zoete dessertwijnen gemaakt van Tamâioasa Româneasca en Busuioaca de Bohotin druiven.

Andere belangrijke wijnregio's in Roemenië zijn onder meer **Dobrogea**, **Dealul Mare** en **Banat**. Elke regio heeft zijn eigen unieke kenmerken en bijdrage aan de wijnproductie van Roemenië.

Roemeense wijnen zijn in Nederland te koop in diverse slijterijen, supermarkten of via internet.

Informatieavond

22 januari 2025

Het belooft weer een interessante avond te worden met deze keer beelden van twee verschillende reizen. Een werkbezoek aan Oekraïne en Roemenië door Tabitha in november 2024 en een werkbezoek van Draagt Elkanders Lasten aan Roemenië en Moldavië in oktober 2024.

Locatie: Zaal de Blauwkaai in Zorgcentrum Riederborgh, Boksdoornstraat 2 te Ridderkerk.

Aanvang: 19.45 uur, zaal open 19.15 uur

Collecte: hulpverlening in Roemenië en Moldavië.

Verkooptafel: aanwezig.

We hopen u en uw familie, vrienden en burens deze avond welkom te mogen heten.

Van harte welkom!

Noteer de
datum
alvast in
uw agenda

THE VALLEY OF SHADOWS

Tekst: dominee Istvan Visky in Oradea, Roemenië

Oost-Europa, en vooral Roemenië, is een snelgroeiend gebied. Als u er doorheen reist, zult u merken dat het zich economisch ontwikkelt en zijn infrastructuur verbetert. De hele Oost-Europese regio is gericht op de toekomst.

De recente economische veranderingen in Oost-Europa hebben een verwoestend en pijnlijk resultaat gehad, wat heeft geleid tot een kloof in de samenleving en een aanhoudende kloof tussen de 'haves' en de 'have-nots'. De toekomst behoort alleen toe aan jonge, goed opgeleide, hardwerkende en gezonde individuen, terwijl de rest van de bevolking achterblijft.

De ouderen, die worstelen met zeer lage maandelijkse pensioenen en diverse ziekten, vormen de spookachtige herinnering aan de communistische industriële revolutie met de onmenselijke arbeidsomstandigheden in de fabrieken, het permanente gebrek aan voedsel en medicijnen, en de koude en endemische behoefte aan alles. Degenen die alle lasten van het communisme hebben gedragen, zijn nu in de zeventig en tachtig en op tragische wijze in de steek gelaten. Onze samenleving kan en wil gewoon niets doen met deze oude en verlaten mensen. Eerlijk gezegd: het verzekeringssysteem en het diepe onbewuste van onze samenleving wachten op hun overlijden...

Een aparte groep lijdende mensen zijn de chronisch zieke mensen, vooral degenen die permanent in bed liggen of in de terminale fase verkeren. Naast het fysieke lijden en het gebrek aan hygiënische materialen komt daar nog de meest diepgaande pijn bij: de verloren waardigheid.

Het andere verlaten deel van onze samenleving is de zigeunergemeenschap. Hun situatie is complex, maar één probleem is blijvend: niemand wil hun situatie echt oplossen en hen opnemen in de samenleving. Hun algemene gezondheidstoestand, voedingsopties, levensomstandigheden, werkgelegenheid en elk perspectief zijn hopeloos. Dit terwijl er een serieuze hoeveelheid geld aan hen werd uitgegeven om de achterstand in de samenleving in te halen. De resultaten zijn slechts punctueel en beperkt.

En last but not least is er een speciale groep verlaten mensen die in staatsgevangenen zitten. Hun re-integratie in de samenleving is erg moeilijk, met een verbazingwekkende 46% van de gevallen van terugval en terugkeer naar de gevangenis. Als ze de gevangenis verlaten, maar geen betaalde baan krijgen, hebben ze niet veel andere opties dan opnieuw een misdaad te

Tabitha project uitgelicht

begaan...

En waar zijn er meer kinderen en minderjarigen in het gezin, dat is toch maar een extraatje bovenop alle hope-loze situaties.

Zij zijn degenen die in de 'Valley of Shadows' wonen. Of, zoals wij het hier noemen, in onze stad: zij die in het getto wonen.

Bediening in het getto

De Hongaars Gereformeerde Gemeente Velenta is gevestigd in het getto van Oradea. Natuurlijk noemt niemand deze buurt een getto, het heet "de buurt waar niemand een huis wil kopen", de "no-go zone". Maar de betekenis is precies hetzelfde.

Onze Hongaars Gereformeerde Gemeente is klein, maar heeft nog steeds de roeping om hen te dienen die het dichtst bij ons dagelijks leven staan. We zien al deze lijdende levens, maar onze mogelijkheden om ze te helpen zijn zeer beperkt. Maar we hebben een genadige

Heer die alles weet en ziet en voorziet in alles wat nodig is voor een gezegende diaconale bediening.

Thuiszorg

Onze gemeente heeft twee diakens: twee dames die de zorg dragen voor ruim dertig oude en verlaten mensen. Deze zorg bestaat uit verschillende vormen van ondersteuning, zoals directe financiële ondersteuning bij het betalen van de rekeningen, het regelmatig delen van voedselpakketten en hygiënische artikelen, helpen bij het wassen van de was en het opruimen van hun huis, begeleiden naar de dokter, het doen van de wekelijkse boodschappen en medicijnen, het verstrekken van kleding en beddengoed, en misschien wel de belangrijkste bediening: het regelmatige persoonlijke bezoek en geestelijke steun. Gezegende gelegenheden zijn wanneer we ze samenbrengen in de gemeenschappelijke ruimte van onze kerk voor een bijbelstudie of een verjaardagsfeestje.

Medische hulp

De verzorgingsmaterialen, zoals luiers en incontinentiemateriaal, medicijnen en medische onderzoeken zijn duur. We hebben een voorraad rolstoelen, rollators, krukken en looprekken, douchestoelen, stomazakjes, verbandmiddelen, diabetesnaalden en zelfs medische bedden van ziekenhuiskwaliteit! Het ondersteunen van de 10-15 chronisch zieke mensen met deze essentiële zaken is een belangrijk onderdeel van onze bediening.

Zigeunergemeenschap

Soms vragen mensen ons: wat is er nodig in een zigeunerkolonie? Het antwoord is verbazingwekkend eenvoudig: alles. Alles uit het dagelijks leven kan in een zigeunerkolonie worden gebruikt. Sterker nog, af en toe proberen we ook te helpen bij het repareren van een beschadigd of lekkend dak of huis (als hun woonruimte überhaupt een huis mag worden genoemd...). We delen voedselpakketten, we proberen twee keer per jaar een grote hoeveelheid aardappelen te kopen, het basisvoedsel in een zigeunerkolonie: niet minder dan 2000 kg (2 ton!). Als we de mogelijkheid hebben, delen we kleding, schoenen, dekens, schoolspullen, vitamines en alles wat we maar kunnen krijgen. De laatste tijd hebben we geprobeerd om tweedehands, maar nog goed werkende fietsen voor hen te geven, als een goede mogelijkheid voor degenen die een baan kunnen krijgen om elke dag van de kolonie naar het werk te reizen. Er zijn volgens ons ongeveer 200 gezinnen in de kolonie.

De tweede kans

Het geeft veel vreugde en voldoening om te zien hoe een gebroken leven weer stand houdt en zich zelfs ontwikkelt. Degenen die uit de gevangenis komen, krijgen een bescheiden financiële startsteun, een fiets om naar een werkplek te kunnen reizen en regelmatig persoonlijk contact om te voorkomen dat ze terugvallen. Sinds 2022 heb ik een officiële vergunning gekregen om regel-

matig de Staatsgevangenis binnen te gaan om in de gevangenis bijbelstudiebijeenkomsten te houden met gevangenen. Deze bijbelstudie- en gebedsmomenten zijn krachtige en hartverscheurende gebeurtenissen. Levens worden veranderd. Natuurlijk zijn er ook mislukkingen, misbruik van mijn vertrouwen, leugens en dubbelhartigheid: dit is slechts een deel van deze bediening. In deze gevallen is de sterkste boodschap om ons gezicht weer naar hen toe te keren en samen met hen naar de tweede mijl te gaan. De Heilige Geest van God werkt en zal in hun hart werken. Onze gemeente werkt samen met een christelijke organisatie die werkt met verslaafden (alcohol, drugs en gokken).

In de Hand van God

Op dit moment zijn we aan het bidden en fondsen werven om een hoognodig diaconaal opslaggebouw te kunnen bouwen voor alle materialen, voedsel en kleding

die we gebruiken in onze diaconale bediening, omdat we niet eens een goede plek hebben om al deze spullen op te slaan.

Soms wordt mij gevraagd of dit geen moeilijke bediening is. Het antwoord ligt voor de hand: ja, het is heel moeilijk. We doen deze bediening niet omdat we zulke moedige christenen zijn, oh nee... We doen het omdat onze Heer Jezus Christus ons dat heeft opgedragen, om Hem te volgen naar degenen in nood, naar zieke, oude en verlaten mensen, naar de getto's en gevangenissen. We doen deze bediening omdat we Christus volgen en ondertussen leren we deze mensen met vreugde lief te hebben en voor ze te zorgen. Het is ook voor ons een prachtige spirituele reis.

Wij vragen u om deel te nemen aan uw gebeden van deze mooie en gezegende reis van het volgen van Christus in diaconie. Help ons en maak het voor ons mogelijk om mensen in de 'Valley of Shadow' te helpen.

Een nieuw logo...

Tekst: Raymond Schrik, voorzitter Stichting Tabitha

Waarschijnlijk heeft u het al ergens voorbij zien komen of misschien dat het u nu in dit magazine pas opvalt? We hebben een nieuw logo, maar waarom dat? Per 1 januari 2025 zal Stichting Draagt Elkanders Lasten ophouden te bestaan en zijn de projecten geïntegreerd binnen stichting Tabitha. Een proces van ruim anderhalf jaar hebben we dan achter de rug, waarbij we intensief hebben samengewerkt, bij elkaar in de keuken hebben gekeken hoe beide stichtingen werken, waarbij we ook veel van elkaar geleerd hebben en uiteindelijk zaken vanuit DEL aan Tabitha hebben overgedragen. Niet alleen de projecten, maar ook mooie initiatieven van Draagt Elkanders Lasten worden voortgezet waaronder dit prachtige magazine. Drie bestuursleden van SDEL zijn inmiddels al volledig opgenomen in het bestuur van Tabitha en zo kunnen we op 1 januari 2025 als een soort van Tabitha 2.0 verder en mogen wij met Gods hulp het werk voortzetten. Daar zijn wij ontzettend dankbaar voor!

Het leek ons gelijk ook mooi en goed onze huisstijl onder handen te nemen dus daarbij ook een nieuw logo. In het nieuwe logo zit de vertrouwde duif uit het oude Tabitha-logo en de kleuren uit het SDEL-logo. Het nieuwe logo symboliseert dus de samenwerking van beide stichtingen!

Een nieuw logo, maar wel met de oude en vertrouwde hulpverlening!

'DE GETTO DOMINEE'

**Stichting
Tabitha**
Noodhulp Oost-Europa

Dominee Istvan Visky uit Roemenië komt vertellen over zijn missionaire werk in het getto van Oradea.

D.V. donderdag 28 november 2024

Aanvang: 19.30 uur

Vanaf 19.00 uur: inloop met koffie/thee

Locatie: Immanuëlkapel (Pruimendijk 99) Ridderkerk

Collecte na afloop voor dit werk

Van harte welkom!

Miranda Velthuisen en Rianne Visser

Interview vrijwilligers

Deze keer een interview met een tweetal vrijwilligers, Miranda Velthuisen en Rianne Visser.

Miranda is geboren en getogen in Ridderkerk, opgegroeid in een gezin van 10 kinderen. Haar vader was ijzerwerker bij De Groot en Van Vliet, scheepswerf en machinefabriek te Ridderkerk - Slikkerveer. Haar moeder had als huisvrouw en moeder de zorg voor haar talrijke kroost. Miranda bezocht de Ds. Kerstenschool gevolgd door de Huishoudschool. Na school de verkoop in en later de zorg waar ze nu nog steeds werkzaam in is in Riederborgh. Miranda trouwde met Arie en samen kregen ze vier kinderen en 8 kleinkinderen.

Rianne is ook geboren in Ridderkerk en had twee broertjes. Haar vader werkte als boekhouder bij Scheepswerf Boele, ook te Slikkerveer. Ook haar moeder had de zorg voor het gezin en had daarin ook een fulltime baan. Rianne is getrouwd met Piet met wie ze als samengesteld gezin 7 kinderen en 23 kleinkinderen heeft. Rianne was ook werkzaam in de verkoop. Brood en kaas en later maakte ze ook de overstap naar de zorg, in Riederborgh en Salem.

Miranda is al vanaf het eerste uur betrokken bij ons werk, doordat haar man Arie al zolang bestuurslid/penningmeester is. Rianne is ook al van vroeg in het bestaan van de stichting betrokken geworden, doordat ze al jaren bevriend was met Arie en Miranda. In eerste instantie als sorteester van kleding, toen nog in Riederborgh. Later kwamen er verkopen waarbij ze samen een helpend hand boden wat later over ging in het haren knippen tijdens verkopen en nog later gingen ze zelf tweede-kansartikelen verkopen. De liefde tot de verkoop van tweede-kansartikelen is ontstaan tijdens de gezellige daagjes waarop ze samen gingen shoppen in kringloopwinkels

Hoe kwamen ze aan tweede-kansspullen? Allerlei dingen werden weggehaald langs de weg, onder andere bij het grof vuil. Dingen werden geschuurd, geplamuurd en geveerd, dus opgeknapt voor de verkoop. In hun huizen stonden slaapkamers vol met spullen die wachtten op de volgende verkoping. Piet, de man van Rianne, moest zijn garagebox afstaan om spullen op te kunnen slaan. De dames verkochten niet alleen bij verkopen of fairs

van SDEL, maar ook bv. in Ouddorp op de Ouddorpse jaarmarkt. Toen voorheen Stichting De Ondergrondse Kerk afdeling IJsselmonde verkopen hield in de Ridderkerkse Huishoudschool, later in de Kern aan de Stadhouderslaan, nog later bij van Nes aan de Lagendijk en in Riederborgh, waren Miranda en Rianne aanwezig. Nog recenter werden door de stichting voorjaarsplanten verkocht bij Kringloop Noordenweg aan de Noordenweg in Ridderkerk met daarbij ook tweede-kansartikelen, en wie kwamen we daar ook tegen? De dames Rianne en Miranda. Zo hebben ze vele jaren hun steentje bijgedragen aan de hulp voor de armen in Oost-Europa. Bij elkaar hebben ze voor honderden euro's opgehaald voor het goede doel. Het was altijd wel veel werk om alles te organiseren en op de goede plaats te krijgen. De echtgenoten werden gecharterd voor het vervoer en auto's en karren vol werden naar de verkooplocaties gebracht.

Bij de jaarlijkse huis-aan-huiscollecte van SDEL waren beiden ook actief betrokken. Rianne als collectant en Miranda als collectant en wijkhoofd. Als wijkhoofd belde ze ieder jaar de collectanten om te vragen of ze weer langs de deuren wilden gaan met de collectebus. Een lastige klus, omdat er steeds minder mensen zich beschikbaar stelden om te collecteren. Ze hebben dit ge-

ting heeft Rianne zelfs nog een paar maanden in het bestuur gezeten. Maar een bestuursfunctie was niet “haar ding”.

“Het werk van Draagt Elkanders Lasten is door de loop der jaren tot zegen geweest en heeft bijgedragen tot een mooie ontwikkeling”, zeggen beiden. Er is zoveel goed werk verricht waar we alleen maar positiviteit in zien. Miranda’s man, Arie, kwam altijd weer met ontroerende verhalen terug van zijn reizen naar Roemenië, waardoor Rianne, als vriendin van Miranda, ook warm is geworden voor het werk voor de mensen in Oost-Europa die het zoveel slechter hebben dan wij hier in het westen.

daan tot twee jaar geleden werd gestopt met de huis-aan-huiscollecte vanwege de terugloop van het aantal collectanten.

Ook werd en wordt door Rianne twee keer per jaar het Nieuwsblad van de Stichting bezorgd in de wijk Slikerveer. In de beginperiode van het bestaan van de stich-

“We bedanken het bestuur van SDEL voor alles wat er al die jaren gedaan is en dat we daaraan hebben mogen bijdragen”. We hebben gezien dat al het werk is gezegend. We spreken de wens uit dat Stichting Tabitha lang op deze manier mag doorgaan en daarbij ook de zegen van de Heere mag ervaren”.

De laatste acties als Draagt Elkanders Lasten

Vanaf 1 januari a.s. is Stichting Draagt Elkanders Lasten geschiedenis en gaat het werk verder onder naam van en door Stichting Tabitha. Het laatste kwartaal van 2024 zijn er nog een tweetal activiteiten (geweest).

* Van 8 tot 12 oktober was er de reis naar Roemenië door een zestal die dit voor het laatst deden als bestuurslid, een afscheidsreis dus. Het verslag leest u in dit blad.

* Op 14 december is de allerlaatste SDEL-activiteit, een receptie voor een aantal genodigden die in de achterliggende bijna 30 jaar, op welke manier dan ook, betrokken waren bij de bestuurlijke activiteiten van de stichting.

Aansluitend aan de afscheidsreceptie is er door Stichting Tabitha een prachtig kerstconcert georganiseerd. Dit concert wordt verzorgd door Martin Mans en de Urker Mans Formatie. Het concert begint om 20.00 uur en is op loopafstand van Obadja. Kaarten kunt u bestellen via www.martinmans.nl.

Elders in dit blad vindt u de aankondiging hiervan.

Verslag presentatie voorjaarsreis in het Visnet

Op 10 september 2024 waren we op bezoek bij de seniorenmiddag van de Gereformeerde Gemeente in Ridderkerk - Slikerveer. Na de opening door de voorzitter werden we hartelijk welkom geheten.

Vervolgens kreeg Wim Klippel de gelegenheid een film van ons werk te laten zien in Roemenië, Moldavië en Oekraïne. Na een koffiepauze werd aan de hand van een presentatie een uitgebreid verslag gedaan van onze reis in april dit jaar. Dit wordt door de aanwezigen zeer gewaardeerd, gezien de vele reacties en vragen. Na afloop werd een collecte gehouden met een mooie opbrengst voor onze hulpverlening in Oost-Europa van, uiteindelijk met nagekomen giften, € 500,00.

PROGRAMMA 'Naschoolse opvang'

Tekst: Sebastian Mariniuc, directeur Pentru Time

Christelijke Vereniging 'Voor Jou'

Vriendelijkheid tonen aan onze medemensen

Alle dingen dan, die gij wilt, dat u de mensen zouden doen, doet gij hun ook also (Matteüs 7:12a).

In het tweede deel van het schooljaar 2023-2024 hebben we onze specifieke ondersteunings- en begeleidingsactiviteiten voortgezet om de doelstellingen van de naschoolse opvang te bereiken die we aan het begin van het jaar hadden gesteld: ondersteuning van schoolwerk om schooluitval te voorkomen en het uitvoeren van activiteiten om morele waarden te implementeren. We organiseerden ook de buitenuitjes om de kinderen de kans te geven zich ook in andere omstandigheden fatsoenlijk te gedragen en te genieten van recreatieve activiteiten.

De uitdaging van het tweede semester was de renovatie van de schoolgebouwen die in volle gang was. Deze normaal gesproken welkome renovatie heeft het lesrooster voor naschoolse kinderen veranderd, waarbij sommigen van hen naar andere scholen moesten verhuizen en we het lesrooster om 11.00 uur moesten beginnen en om 15.00 uur of 16.00 uur moesten eindigen. Ons programma overlapte met het schoolprogramma en daardoor deed bijna de helft van de kinderen waarmee we het jaar 2023 begonnen niet meer mee aan onze activiteiten. We bleven met minder kinderen achter, maar we zochten naar oplossingen door nieuwe begunstigden in te schrijven die school- en sociale ondersteuning nodig hadden. Opnieuw werd bewezen dat niets toeval is, vooral toen enkele nieuwe kinderen toegaf dat ze al heel lang deel wilden uitmaken van ons project. En bijna iedereen die instroomde, ging daarna in schooljaar 2024-2025 door.

Het doel van ons programma is om kinderen en hun ouders te helpen beseffen hoe belangrijk school en onderwijs zijn bij het opbouwen van hun eigen toekomst en om hen via interactieve activiteiten te ondersteunen en te laten zien dat leren gemakkelijk en interessant kan zijn. Als christelijke vereniging willen we morele waarden in de hoofden van kinderen implementeren die het karakter van toekomstige integere mensen in deze samenleving zullen ontwikkelen.

Een typische dag van het naschoolse programma begint met een warme maaltijd en lekker eten, met liefde en passie bereid door de nieuwe kok van de vereniging, daarna betrekken we de kinderen bij thematische, educatieve en bewegingsactiviteiten, die van dag tot dag verschillen: moreel-christelijke lessen, praktische vaardigheden, sport- en edu-

Pentru
Time

catieve spelletjes, tafelspellen, een educatieve film kijken, lezen, etc.. En in het laatste deel van de tijd, anderhalf uur, ondersteunen we de leerlingen bij het maken van hun huiswerk of bieden we ze extra oefeningen aan waar passend. En dit jaar hebben we, net als voorgaande jaren, 4 oud-leerlingen die het naschoolse programma vele jaren geleden hebben afgerond en nu als vrijwilliger helpen: Ștefania die er constant is en waarin haar ontwikkeling van jaar tot jaar zichtbaar is, Daniel en Marius die graag minder afhankelijk van de telefoon willen worden en op zoek zijn naar nieuwe manieren om vrije tijd te vullen, en Monica die de noodzaak van de hulp van het programma inzag en met toewijding betrokken raakt.

De behoeften zijn er, er zijn mensen die deel willen uitmaken van het naschoolse programma en om onze visie verder te

kunnen verwezenlijken, hebben we de steun van sponsors nodig. Ik heb door de jaren heen gemerkt en feedback gekregen dat dit programma en de mensen die hier werkten een positieve impact hebben gehad op de levens van veel kinderen. Het is een plek waar ze zich ontwikkelen, begrepen worden en kunnen socialiseren. Helaas worden we met het verstrijken van de tijd steeds minder financieel ondersteund en worden de behoeften nauwelijks gedekt.

Om de omgeving prettig en leerzaam te maken, hebben we de activiteitenruimte gerenoveerd en de materialen verbeterd. De dagelijkse warme maaltijd brengt andere kosten met zich mee en ook de maandelijkse betalingen moeten worden betaald (licht, verwarming, transport, enz.). We zijn de sponsors dankbaar die ons hebben gesteund en we bidden dat het werk zal worden voort-

Twee oud-deelnemers van de kinderopvang van Pentru Tine zijn nu zelf vrijwilliger bij Pentru Tine.

gezet en dat steeds meer mensen met ons mee zullen voelen en de noodzaak en het belang zullen inzien van het ondersteunen van het naschoolse programma. (OKTOBER 2024)

Van de breigroepen

Tekst: Joke van der Weiden

Elk jaar kom ik in Herwijnen bij mevrouw Bijl. Zij leverde 2 tassen truitjes in, gebreid door haar vriendin. Zelf gaf ze een tasje mee met babytruitjes. "Dit zijn de laatste", zei ze. Ze kan het niet meer. Maar ja, wat wil je, 95 jaar oud. Heel hartelijk bedankt voor al die jaren dat u voor ons hebt gebreid voor de arme mensen.

Ik was nog maar 1 dag terug van vakantie. Een telefoontje uit Papendrecht. Of ik wel 8 bananendozen in mijn auto mee kan nemen. Ook dat kan en zo kwam er weer heel veel breiwerk binnen. Dan had ik de groep thuis die ook niet stil had gezeten. Veel dekens ingeleverd en sjaals. Ook bij de Alblashof 3 grote tassen met truitjes opgehaald. Een mevrouw heeft ook wat wol gekregen. De meeste wol kopen de mensen zelf als gift.

Ook in de loods werden weer veel lapjes voor dekens ingeleverd die weer door onze mensen in elkaar gezet worden. Zo doet ieder wat hij kan doen. Allen hartelijk bedankt voor het vele werk wat u deed voor de mensen in Roemenië en Moldavië.

Zondagsschool in Soroca, Moldavië

Tekst: Anisia, zondagsschooljuf

Zomaar 2 voorbeelden van deelnemers van de zondagsschool in Soroca.

Petia, een 10-jarige jongen, kwam voor het eerst met zijn vrienden naar de zondagsschool. Op de eerste dag dat ik hem ontmoette, was hij een jongen die in zichzelf opgesloten was en aangenaam verrast was door wat er op de zondagsschool was gebeurd. Na de les keerde hij terug naar huis en vertelde zijn ouders dat hij bij de bijeenkomst was. Zijn familieleden en ouders scholden hem uit en verboden hem te gaan. En de tweede zondag kwam hij opnieuw naar de zondagsschool zonder dat zijn ouders het wisten. Hij vertelde zijn ouders dat hij vrienden ging bezoeken, en dus kwam hij vele malen naar de samenkomst.

Op een mooie dag kwamen de familieleden erachter dat hij naar de bijeenkomst ging en begonnen hem nog meer uit te schelden, hem te bespotten, te vervloeken en te zeggen dat de kerk aan satanisten toebehoorde. Maar hij zei dat hij in de levende Heer gelooft en niet in iconen, en dat hij de Heer beter wil leren kennen. Zijn familieleden bezorgen hem tot op de dag van vandaag problemen, ongeacht hun mening woont hij de bijeenkomst bij. Hij is een gezegende jongen die betrokken is bij het jeugdwerk. Samen met de kinderen zijn we begonnen met alfabetiseringslessen, Hands of Bace. We hebben ze eten gegeven en kleding en schoenen gegeven.

Vijf jaar geleden kwam er 's avonds een jongetje met zijn zusje naar ons toe in de kerk. Nadat de bijeenkomst voorbij was, zag ik twee kleine kinderen. Het meisje was 4 jaar oud, ze was vies en te dun gekleed, ze had koorts.

Het was toen de maand november en haar broertje was ook vies en te dun gekleed. We namen ze mee naar huis en ontmoetten de moeder van de kinderen. We kwamen erachter dat ze in een moeilijke situatie leeft met kinderen en zonder echtgenoot. Ik nodigde haar uit voor de bijeenkomst, maar elke keer kwamen er alleen kinderen. Ze kwamen dun gekleed en hongerig, en we gaven ze hulp in de vorm van een bad, kleding en schoenen, en we gaven ze elke zondag te eten. Op een mooie dag kwam het kleine meisje vol luizen, ik waste en kamde haar haar.

En zo kwamen kinderen 4 jaar lang vies en hongerig binnen. Gedurende deze jaren werkte de Heer op het hart van de moeder en begon ze naar de kerk te gaan. Vanaf nu begon de moeder voor haar kinderen te zorgen. Dit jaar zijn beide kinderen naar school gegaan.

Nieuw onderkomen zondagsschool Soroca

Verandering inzameling kleding en andere hulpgoederen

Tot nu toe hebben Stichting Draagt Elkanders Lasten (SDEL) en Stichting Tabitha hun eigen tijden en plaatsen om kleding en andere hulpgoederen in te zamelen. Omdat beide stichtingen straks verder gaan als één stichting, gaat dit samengevoegd worden.

Na de zomersluiting (juli en augustus) zal er vanaf 1 september nog 1 centraal inzamelpunt zijn en wel op Lagendijk 78 te Ridderkerk, het huidige inzamelpunt van SDEL. Het inzamelpunt Ichthuskerk blijft nog tot nader te bepalen datum open op maandagmiddag.

De nieuwe inzameltijd aan de Lagendijk zal worden: de eerste en de derde maandag van de maand van 19.00 uur tot 19.45 uur.

Goedereninzameling en transporten 2024

Tekst: Jeroen Sloof

Beste lezer,

We zijn dankbaar dat we dit jaar weer kleding van u hebben mogen ontvangen en dit hebben kunnen transporteren richting Roemenië, Moldavië en Oekraïne. Kleding die nog altijd zeer welkom is in Oost-Europa en (weer) goed wordt gebruikt. De kleding die in tweedehands kledingwinkels wordt verkocht en kleding die wordt uitgedeeld aan de allerarmsten.

In het afgelopen jaar is er veel gebeurd. De besturen van twee mooie stichtingen voegen zich steeds verder samen. De kledinginzameling verandert daarom voor beide stichtingen. Helaas gaan de transporten niet meer zo makkelijk, omdat vrachtwagens met kleding de grens niet zomaar meer kunnen passeren. Dit komt doordat de regels bij de grens van Roemenië zijn aangescherpt. Men eist dat de kleding die de grens overgaat heel en schoon is.

We willen u in elk geval vragen om de kleding heel en schoon aan te leveren.

Het zou zelfs kunnen dat de kleding tijdens het uitladen op de eindbestemming wordt gecontroleerd door inspecteurs. Vinden ze iets wat niet schoon en netjes is, dan kan de hele vrachtwagen terug het land uit. We zijn benieuwd hoe dit zich allemaal verder gaat ontwikkelen.

We willen de kledingtransporten graag blijven voortzetten en vragen daarom om uw hulp!

Draagt Elkanders lasten heeft de gewoonte om (zo mogelijk) bij het brengen van de kleding € 1,- per zak te vragen. We nemen deze gewoonte graag over, omdat dit helpt om de transporten te financieren.

Alvast hartelijk dank!

Het is mooi om te zien dat er een enthousiaste groep vrijwilligers is die zich elke keer weer inzet om de kleding uit te zoeken en te helpen om de vrachtwagen te laden. We willen iedereen hartelijk bedanken voor de inzet het afgelopen jaar en hopen dat we volgend jaar ook weer op u mogen rekenen.

We hebben dit jaar het volgende als Stichting Draagt Elkanders Lasten en Stichting Tabitha aan kleding kunnen versturen:

2500 dozen met kleding = totaal 20.000 KG

1500 dozen staan nog in opslag en gaan hopelijk ook nog weg dit jaar = 12.000 KG

140 dozen met medicijnen zijn verstuurd

150 dozen met medicijnen staan nog in opslag

Matrassen, kinderstoeltjes, rolstoelen, rollators, speelgoed, buggies, maxi-cosi's, incontinentiemateriaal, naaimachines, fietsen enz.

Hartelijk bedankt voor al deze spullen!

Afscheidsreis van Stichting Draagt Elkanders Lasten

8 t/m 12 oktober 2024

Tekst : Corina de Mooij

Het reisgezelschap bestaat deze laatste reis vanuit SDEL uit Arie Velthuizen, Joke van der Weiden, Roelie Gouweloos, Wim Klippel, Jako Beekman en Corina de Mooij.

Dinsdag 8 oktober

In de ochtend hebben we ons om 10.00 uur bij Wim verzameld. Hier openen we met elkaar door middel van een stukje Bijbellezen en bidden met elkaar voor een voorspoedige en gezegende reis. We worden opgehaald met een taxibusje dat ons naar Eindhoven Airport brengt. Na een vlotte autorit, aangekomen op het vliegveld, nemen we eerst nog een bakje koffie voor de incheckbalie open gaat. Ook inchecken en security check gaan vlot.

Terwijl we aan het wachten zijn tot de gate open gaat, werpt Corina een blik op haar ticket en ziet daar de naam van Roelie staan. Tickets met elkaar vergeleken, en dit bleek volledig hetzelfde ticket en stoelnummer te zijn (moeder en dochter hebben de eerste naam in hun paspoort hetzelfde, maar de rest wijkt af☺). Gelukkig is er een servicebalie dichtbij, alles opnieuw gecontroleerd en Corina kreeg haar eigen goede ticket.

Ook de vliegreis ging voorspoedig en Sebastian en Emi stonden al op ons te wachten. In Iasi, waar we waren geland, eerst een hapje gegeten voordat we aan de autorit naar Soroca in Moldavië begonnen. De grens overgang ging best vlot, met een uurtje waren we langs de

controles. Rond 23.00 uur zijn we aangekomen bij het hotel Vila de Nord in Soroca. Hier de dag afgesloten en ons bed opgezocht.

Woensdag 9 oktober

Om 8.30 uur hebben we ons verzameld om te vertrekken voor diverse bezoeken op deze eerste dag in Oost-Europa. De eerste stop was een ontbijtplekje. Na ons ontbijt en een pittig bakje koffie zijn we eerst langs het kasteel in Soroca geweest met aan de overkant uitzicht op Oekraïne. Vervolgens hebben we voor 5 gezinnen voedselpakketten gekocht. Toen op weg naar de kerk van Soroca en bijbehorende naschoolse opvang en zondagsschool. Hier ontmoeting met Vasile, Anisia, Sascha en andere kerk/sociaal werkers. Bijna 5 jaar geleden is begonnen met de bouw en nu staat er een mooi gebouw voor naschoolse opvang en om zondagsschool in te houden. De keuken moet nog gesteld worden en een airco voor verwarming in de winter en koeling in de zomer staat nog op het verlanglijstje. We hebben toegezegd deze installatie te schenken. Na dit bezoek hebben we bij Vasile gegeten, zijn vrouw had een heerlijke uitgebreide lunch klaargemaakt.

Na de lunch was het tijd om te vertrekken. We moesten hier afscheid nemen van onze Moldavische contactpersonen. Na de uitnodiging om vooral nog eens terug te komen, als gasten van hen, vertrokken we richting Dondușeni, een dorp waar we een gezinssponsorproject hebben. Hier gingen we eerst langs de naschoolse opvang en hebben we wat kinderen ontmoet. Corina heeft spelletjes gespeeld met de kinderen. De rest van de groep ging in gesprek met maatschappelijk werker Sergiu over de voortgang van het familieproject. We constateerden dat het goed verloopt en dat er duidelijke afspraken zijn hoe er gewerkt wordt. Met hem is gesproken over de 13 sponsorgezinnen. Ze krijgen goede hulp, waarbij het meeste geld van de sponsoring opgaat aan voedsel. Het krijgen van voedsel is voor deze gezinnen het belangrijkste van de sponsoring, omdat ze zelf geen geld hebben om eten te kopen. Het volledige bedrag van sponsoring wordt

Reisgezelschap v.l.n.r.

Joke van der Weiden, Wim Klippel, Jako Beekman, Arie Velthuizen, Corina de Mooij en Roelie Gouweloos.

daarom ook besteed aan de gezinnen. Het salaris van de sociale werker wordt gelukkig betaald door de kerk. In Roemenië is begeleiding van de gezinnen belangrijker dan het voorzien van voedsel, daar moeten ze vooral leren omgaan met geld, gezondheid en hygiëne.

Reisverslag

Naschoolse opvang in Donduseni

Aansluitend zijn we nog langs 2 sponsorgezinnen geweest, hier hebben we een pakket voedsel en andere spullen achtergelaten. In een van de gezinnen werkt de man bij het spoor, maar krijgt al sinds april geen salaris, omdat het spoor geen inkomsten heeft door de oorlog in Oekraïne waardoor het vervoer van/naar Rusland stil ligt. Ook passagiers zijn er vrijwel niet.

Na deze bezoeken zijn we de reis begonnen naar Botosani in Roemenië. De grenspassage ging vrij vlot, 6 minuten bij de Moldavische kant van de grens en een uur bij de Roemeense grens. Om 19.30 uur waren we terug in Botosani en toen gingen we nog op pad voor een hapje eten. De dag werd afgesloten en we gingen naar bed.

Donderdag 10 oktober

Al vroeg werden we gewekt door een kolonie van honderden kraaien die in de bomen voor ons hotel hadden overnacht. Wat een herrie kunnen die beesten maken! Na ons ontbijt werden we om 9.00 uur opgehaald door Sebastian en reden we naar de loods van Emi waar we om 9.45 uur aankwamen. Hier rondje over het terrein gelopen en vervolgens, onder het genot van een kopje koffie, in gesprek met Emi over zijn werkzaamheden.

Ook bij Emi was het tijd om afscheid te nemen. Na het uitwisselen van wat cadeautjes, een hartelijk afscheid, en vooral de uitnodiging om terug te komen gingen we naar Saucenița waar door verschillende kerken 6 hectare grond is aangekocht. Het is een prachtig gebied, hoog in de heuvels met een prachtig uitzicht. Dit terrein gaat gebruikt worden om o.a. zomerkampen en sportactiviteiten te gaan organiseren voor kinderen

en jongeren die anders nooit vakantieactiviteiten zouden hebben. Er worden tiny houses en andere faciliteiten gebouwd om kinderen en begeleiding onderkomen te bieden.

Vanuit hier zijn we doorgereden naar de bakkerij in Trusești en daar hebben we geluncht. Dit is een prachtig project waarbij van de opbrengst van de bakkerij een naschoolse opvang wordt bekostigd. Het heeft een groot sociaal belang, ook omdat er mensen werken met een afstand tot de arbeidsmarkt en er wordt veel aan educatie gedaan om jongeren te interesseren voor het bakkersvak. Op de terugweg naar Botosani een korte stop gemaakt bij de tweedehands winkel van Pentru Tine in Trusesti. Een goedlopende tweedehands kledingwinkel. Bij terugkomst in Botosani werden we afgezet bij het hotel en hebben daar wat gedronken. Om 17.30 uur zijn we weer opgehaald door Sebastian voor een maaltijd bij hem thuis met zijn vrouw, Diana, en zijn kinderen Sara en Filip. Het werd een gedenkwaardige avond, deze laatste keer bij hem thuis als delegatie van het bestuur van Draagt Elkanders Lasten. Veel herinneringen werden opgehaald en bij een terugblik op de vijftien jaar die we met elkaar mochten beleven 'hield niemand het droog'. Er kwamen veel emoties los. We hebben een blijvend aandenken aan de samenwerking tussen Pentru Tine en Stichting Draagt Elkanders Lasten overhandigd en de familie de zegen van God toegezongen door met elkaar in het Nederlands en het Engels het 'Ga met God, en Hij zal met je zijn' te zingen. Joke begeleidde ons op haar

ukelele, die ze speciaal hiervoor had meegenomen. Terug in ons hotel werd de dag afgesloten en gingen we naar bed.

Vrijdag 11 oktober

Deze dag gingen we na het ontbijt naar Pentru Tine. Hier een bakje koffie gedronken en nog wat gesprekspunten doorgenomen. Daarna een kort bezoek aan de opslagloods en weer terug naar Pentru Tine en op bezoek bij de kleuterschool. Hier werden we zeer hartelijk ontvangen met zelfgemaakte kaarten en een roos met tot slot een ingestudeerd liedje 'hoofd, schouders, knie en teen' waar we uiteraard ook zelf meezongen en bewogen.

Er werden opnieuw voedselpakketten gekocht en na de lunch in Petru Tine bezochten we gezinnen met kinderen en oudere mensen. We kwamen langs een dame die naaister is en zij kreeg de toezegging van ons dat er een naaimachine opgestuurd zou worden uit Nederland die we onlangs gekregen hebben. Aansluitend bezochten we de naschoolse opvang van Pentru Tine waar we ook weer heel hartelijk welkom werden geheten. We hadden hier ook een bijzondere ontmoeting met een drietal jongeren, van nu 16, 17 en 24 jaar, die we de eerste jaren dat we hier gestart zijn, hebben ontmoet als kleuters en peuters in de opvang. Ze herkenden ons eerder dan wij hen. Ze werken er nu als vrijwilligers. Bijzonder mooi om te zien dat er nu jongeren komen helpen die zelf als kind ook bij Pentru Tine kwamen. Dit is een mooi voorbeeld van het positieve effect dat de hulpverlening heeft op de Roemeense jeugd en wat ons tot dankbaarheid stemt.

De, alweer, laatste avond van onze reis hebben we Sebastian met zijn gezin en zijn ouders, Laurentiu de maatschappelijk werker en zijn vrouw Viorica, uitgenodigd met ons te gaan eten. Het werd een gezellig samenzijn

waarbij ook weer diverse herinneringen werden opgehaald. Laurentiu stond kort stil bij de woorden uit Johannes 14 vers 1 tot 3:

1 Uw hart worde niet ontroerd; gijlieden gelooft in God, gelooft ook in Mij.

2 In het huis Mijns Vaders zijn vele woningen; anderszins zo zou Ik het u gezegd hebben; Ik ga heen om u plaats te bereiden.

3 En zo wanneer Ik heen zal gegaan zijn, en u plaats zal bereid hebben, zo kome Ik weder en zal u tot Mij nemen, opdat gij ook zijn moogt, waar Ik ben.

Na een gezellige en fijne avond met elkaar, waarbij we ook allemaal een oorkonde kregen van Sebastian, gingen we terug naar ons hotel waar we met elkaar deze reis hebben geëvalueerd. We gingen op tijd naar ons bed, omdat we weer vroeg op moesten.

Zaterdag 12 oktober

De dag van de reis terug naar huis. Om 7.00 uur zaten we al aan het ontbijt en om 7.45 uur heeft Sebastian ons opgehaald en naar het vliegveld gebracht in Iasi waar we rond 9.30 uur aankwamen. Inchecken en security gingen heel soepel en op geplande tijd gingen we het luchtruim in. De vlucht verliep soepel en na ruim 2 uur vliegen landden we veilig en wel op Eindhoven Airport. Het taxibusje vinden was wat lastig, omdat er geen duidelijke plaats was afgesproken waar we moesten staan. Ondanks dat waren we op de verwachte tijd, 16.00 uur, terug in Ridderkerk waar we met elkaar hebben afgesloten.

We kunnen terugkijken op een mooie en gedenkwaardige laatste reis als bestuur van SDEL.

We wensen Tabitha net zoveel mooie reizen onder Gods zegen als die wij al die jaren hebben mogen maken.

Voedselactie 2025

Voedsel- en houtactie 2025

Opnieuw willen we een beroep op onze lezers en sponsors doen om ook deze winter geld te doneren voor voedselpakketten voor de sponsorgezinnen en anderen in Roemenië en Moldavië. Dat extra voedsel voor mensen daar, zeker in de koude wintermaanden, hard nodig is, horen we ieder jaar en ieder bezoek weer opnieuw. En ook weer aan het einde van het jaar 2024. Een jaar waarin zoveel rampen en oorlogen voorkwamen (en -komen). Zoveel vreselijke gevolgen

voor heel veel mensen op de hele wereld. Maar ook gevolgen voor de inwoners van ons werkgebied in Roemenië en Moldavië. De stijgende prijzen zijn voor de velen die al vrijwel geen, of een veel te laag inkomen hebben een regelrecht drama. Vooral in de winterperiode waarin gestookt moet worden en geen eten van het land is te halen, kan de honger in de gezinnen zomaar toeslaan. Kinderen die zonder eten naar school gaan en ook bij thuiskomst geen eten hebben, komt veel voor. Ook deze winter willen we daarom weer veel gezinnen helpen met voedselpakketten. De stichtingen waar we als SDEL mee mogen samenwerken, Pentru Tine en Maranata, hebben het hele jaar door veel mogen betekenen voor de noodlijdenden. Onderdak werd geboden, eten verstrekt. Vele transporten met hulpgoederen, maar vooral voedsel, werden door hen bezorgd bij gezinnen en instellingen.

In de wetenschap dat onze lezers de mensen die onze hulp zo hard nodig hebben een warm hart toedragen, doen we (opnieuw) een beroep op u om uw gift voor voedselpakketten over te maken op ons rekeningnummer:

NL 30 INGB 0670 4710 46 van Stichting Draagt Elkanders Lasten te Ridderkerk, o.v.v. voedselactie 2025.

Een pakket, dat in Roemenië of Moldavië wordt gekocht en o.a. voedsel, olie, meel, suiker, pasta, saus en andere dingen bevat, kost € 25,-. Hoeveel neemt u er voor uw rekening? Kleinere bedragen zijn uiteraard ook heel welkom.

Uw bijdrage helpt echt.

Hout voor warmte

Naast voedselgebrek is er bij velen ook een ernstig tekort aan hout. In Roemenië en Moldavië worden veel huizen alleen verwarmd met houtkachels. Maar ook hout om te stoken is er erg duur, waardoor velen dat ook niet kunnen aanschaffen. Het gevolg is dat vooral ouderen en gezinnen met kinderen in de kou zitten. De winters zijn in Oost-Europa ook wel wat minder koud, maar toch altijd nog veel kouder dan bij ons. Daarom is ook hiervoor hulp erg nodig.

Mogen we u vragen ook hierbij te helpen door uw bijdrage over te maken op ons rekeningnummer:

NL 30 INGB 0670 4710 46 van Stichting Draagt Elkanders Lasten te Ridderkerk, o.v.v. hout.

Sebastian schrijft

Tekst: Sebastian Mariniuc, directeur Stichting Pentru Tine

Het verhaal van Pentru Tine begon officieel 15 jaar geleden, maar de echte beginjaren gaan veel verder terug. Een startpunt was in het hart van mijn grootmoeder, van wie ik de waarden van vriendelijkheid en het helpen van mensen in nood leerde. Een ander was in het werk van mijn vader, die arme gezinnen en kinderen in onze regio diende. Nog een beginpunt werd gevonden in de harten van enkele mensen uit Nederland, die, bewogen door de behoeften in Roemenië, deze hoek van Oost-Europa wilden steunen. Maar het meest beslissende "Ja" voor dit verhaal was in Gods hart, die alles orkestreerde en mensen samenbracht, en ervoor zorgde dat Pentru Tine tot leven zou komen en zou uitgroeien tot wat het vandaag de dag is.

In de herfst van 2009 was ik onlangs teruggekeerd naar mijn geboorteplaats na het afronden van de universiteit en woonde ik weer bij mijn ouders. De financiële crisis, die ook Roemenië had getroffen, wierp een schaduw van onzekerheid over de hele economie. In een wanhopige zet verlaagde de overheid de lonen van werknemers in de publieke sector met 25%. Deze schokgolf bereikte elke uithoek van het land, zelfs mijn kleine stadje Botoșani. Maar die sombere herfst kwam het SDEL-team weer bij mijn ouders op bezoek, met het idee om een nieuw project te starten. Met hoge verwachtingen, maar zonder echte ervaring, begon ik op 21-jarige leeftijd aan dit moeilijke pad, vol jeugdige energie. Als ik er nu op terugkijk, besef ik hoe jong ik was en hoe verrassend, zo niet met scepsis, het project moet zijn geweest voor de mensen om me heen.

We wilden kinderen uit arme gezinnen helpen, waar ouders hen niet konden helpen met hun huiswerk. Ik kende gezinnen die niet eens een tafel of stoelen in huis

hadden; kinderen maakten hun huiswerk op bed. We wilden ze een tussendoortje aanbieden terwijl ze bij ons waren, maar in het begin hadden we daar niet de middelen voor. Toen belde een liefdadigheidsorganisatie ons en bood een hele bus vol koekjes aan. Een heel jaar lang konden we de kinderen koekjes en melk geven. Met een team van jonge vrijwilligers bleven we de kinderen ontmoeten en geleidelijk ontwikkelden de dingen zich. Onze samenwerking met SDEL was geweldig en werd na verloop van tijd steeds sterker. Uiteindelijk konden we een aantal vrijwilligers inhuren, die essentiële personeelsleden werden.

Onze projecten en outreach-gebieden breidden zich ook uit. Nu hebben we een kleine christelijke kleuterschool, een programma om arme gezinnen te ondersteunen, huisvesting voor middelbare scholen, kinderclubs in dorpen en projecten in zowel Moldavië als Oeganda. We hebben ook opwindende toekomstplannen die al in gang zijn gezet, waaronder het openen van een café en een pretpark met een sociale en spirituele missie.

Maar de reis tot nu toe heeft zijn ups en downs gehad. Er waren momenten van zowel vreugde als verdriet, maar veel meer momenten van vreugde en verbazing. In de loop van de tijd heeft God ons voortdurend verrast met hoe Hij door mensen heen werkte. Onderweg sloten andere mensen en instellingen zich bij ons aan, maar onze relatie met SDEL is echt bijzonder geweest. Als organisatie bestaan we grotendeels dankzij de steun die SDEL vanaf het begin heeft geboden. Hun toewijding heeft ons de middelen gegeven om ons werk onder degenen in nood voort te zetten.

Nu bevinden we ons op een moment waarop we "vaarwel" moeten zeggen tegen dierbare vrienden. Jul-

lie zijn Gods hand geweest voor ons team en voor de honderden kinderen en volwassenen die in Roemenië geholpen zijn! Persoonlijk ben ik tijdens deze reis gesteund en ben ik samen met dit partnerschap gegroeid. Wat overblijft zijn de prachtige resultaten, de foto's, rapporten en herinneringen. Maar ik geloof dat deze goede daden in de hemel zijn vastgelegd en God zal jul-

lie daarvoor belonen! Achter het SDEL-team weten we dat er nog veel anderen zijn geweest die hebben gegeven en hun gaven werden onze kracht om door te gaan. We danken jullie voor deze prachtige jaren! Het Pentru-Tine-team groet de SDEL-leden en al hun medewerkers. We wensen jullie gezondheid en geluk! Moge God jullie zegenen!

Uit de oude doos

Stichting Pentru Tine

Stichting Tabitha

2 - 9 november 2024

Zaterdag 2 november

Om 11.45 uur vertrekken we uit Ridderkerk voor een week Roemenië en Oekraïne. Raymond Schrik, Pieter Beens en onze introducé Luuk Boer. Op Eindhoven Airport aangekomen, volgt er een soepele check-in waarna we samen de tijd prima doorkomen met goede gesprekken en een bakje koffie. Om 15.30 uur gaan we de lucht in op weg naar Cluj.

Zondag 3 november

Na de reis van gisteren, was het gisteravond prima bijkomen in het CE-huis waar we verblijven tot a.s. dinsdag.

Na een goede nacht starten we de dag met een ontbijt. Om 10.00 uur zijn we present bij de Gereformeerde kerk, de Biserica Reformată din Oraşul de Jos in Târgu Mureş. We ontmoeten pastor István Lörincz en pastor Szabo Arpad. De laatste is onze gastheer van vandaag. Terwijl eerstgenoemde het vertaalwerk voor zijn rekening neemt tijdens de dienst.

De preek is uit 1 Kor. 15 : 20-22. Hier in Roemenië wordt de dag van de doden gevierd. Net zoals in veel andere landen. Helaas geen of weinig aandacht voor Hervormingsdag. Daarom in de preek aandacht voor het leven wat we mogen hebben door het sterven van Christus. Daarbij werden we gewezen op zondag 1 van de Heidelbergse Catechismus.

We eten met Szabo Arpad. Hij vertelt ons wat de stand van zaken is van zijn (vrijwilligers)werk bij Bonus Pastor. Dit gaat gepaard met veel persoonlijke verhalen en een blik op de staat van de kerk en de gelovigen. Geloven met het hart of met het hoofd... Samen met pastor Arpad bezoeken we Zsolt, zijn zwangere vrouw en hun zoontje Jonathan. Zsolt is het levende bewijs van Gods genade met mensen. Via de therapie van Bonus Pastor (werk onder verslaafden), is hij in aanraking gekomen met het evangelie. Na een leven dat getekend werd door verlies, drank, dood en agressie kwam Szolt in aanraking met de zaligmakende liefde van de Heere wat zijn leven voorgoed veranderd heeft. Nu woont hij met zijn vrouw en kindje in een eenvoudig appartement en vreest hij niets meer in de toekomst! Een verhaal van

genade en hoop wat ons stil maakt. Met elkaar danken we God voor de ontmoeting en bidden we voor elkaar.

De middag en avond brengen we door in het CE-huis in Târgu Mureş. We luisteren een preek uit het Ridderkerkse en ontspannen wat met de vertrouwde klanken van de SLOR op de achtergrond. Morgen staat er een drukke dag op het programma...

Maandag 4 november

We starten de dag met wederom een lekker ontbijtje. Aansluitend gaan we in gesprek met de leiding van het CE-huis; de nieuwe directeur Martha, Kati, Bea en Zsolt. We worden bijgepraat over de ontwikkelingen van de verschillende projecten. Het transport van kleding vanuit Nederland naar Roemenië is nog steeds een groot probleem vanwege strenge controles die niet alleen aan de grens worden gehouden, maar ook bij het lossen ter plekke. Verder spreken we over de continuering van steun aan projecten (of niet). Daarbij kijken we of de

Reisverslag

projecten blijvend passen bij de missie van Tabitha. De nieuwe directeur werkt hard met het team. Met name voor de jeugdprojecten is veel steun nodig. Daarbij komt dat de problematiek van de kinderen, zoals mentale en/of seksuele mishandeling, vaak alleen behandeld kan worden door psychologen of psychiaters die niet voor handen zijn. Financiële steun vanuit de overheid blijft ook een voortdurende uitdaging. Van de projecten wordt vaak 60% gesteund door de overheid. De rest komt vanuit organisaties zoals de onze. Als je dan

bedenkt dat er alleen al 140 ouderen worden ondersteund met verzorging, eten en kleding, dan is er veel geld nodig om deze mooie projecten voort te zetten. We gaan met Kati en Kinga op pad. We bezoeken een oude vrouw die steun ontvangt vanuit het Grannyproject. Haar beide zonen en kleinzoon wonen ook bij haar (op het erf). Kleinzoon Jozsi vertelt dat zijn vrouw hem net heeft verlaten met hun twee kinderen (2 jr. en 5 mnd.). Ze kwam in contact met een man met meer geld. Kati nodigt hem voor de volgende dag uit op kantoor om te bespreken welke hulp geboden kan worden. We gaan verder...naar de rand van de stad, naar Cold Valley. Een plek waar je hart huilt als je de armoedige omstandigheden en uitzichtloze situaties ziet. Kinderen zonder invulling van de dag. Naar school mogen ze vaak niet vanwege hun slechte hygiëne. Zo hoorden we van een man die al twee dagen dood in zijn huisje lag voordat hij door zijn zoon werd gevonden....half opgevreten door de ratten. In deze omstandigheden groeien kinderen op... De arme gezinnen hier worden gesteund met voedselpakketten en kleding. Door wat kleine cadeautjes uit te delen geven we voor een kort moment een klein straaltje licht in de donkere wereld. Hier is nog veel werk te doen, en er gebeurt gelukkig ook al veel! Met een vol hoofd en een dankbaar hart voor alles wat wij wél hebben, gaan we weer weg.

In de middag bezoeken we kinderkuis Kerub in Abod. De plek waar Sandra en haar team 12 kinderen een veilige en liefdevolle plek bieden om te leren en te leven. Op 1 dag kinderen in twee totaal verschillende situaties, waarin we ervaren welke verschil een warm (t)huis maakt waar ook nog de liefde van God wordt gedeeld. De kinderen genieten van de extra aandacht die ze van ons krijgen. Op de route van en naar Abod zijn veel beeren te zien, helaas voor ons vandaag houden ze zich schuil in het bos. Die ervaring bewaren we voor een volgende keer. In de avond eten we met Gaby, Istvan, Katy & Zsolt, Sandra & Atilla, Bea, Geza, Martha, en Pastor Arpad. Goede ontmoetingen onder het genot van een echte traditionele Hongaarse maaltijd. Mooi om met alle contactpersonen bij elkaar te zijn en de voortgang van de projecten te bespreken en zo onze relaties te onderhouden.

Dinsdag 5 november

Vandaag een reisdag met als eindbestemming Nagybereg in Oekraïne. Rond 8.00 uur stappen we, na een hartelijk afscheid van iedereen, in de auto richting Oekraïne. De 1e stop is bij broeder David Pandý en zijn vrouw Anna. Zij wonen in Körösfő in het ouderlijk huis van Anna. David komt wekelijks in Oekraïne. Hij vertelt ons de verhalen van het leven in oorlogstijd in Oekraïne. Mannen die 'bezocht' worden door de militaire politie om te dienen in het Oekraïense leger. Dat gaat er niet zachtzinnig aan toe... Gedurende het gesprek komen er ook oplossingen ter sprake voor het transport van kleding. Door het grote netwerk van David weet hij veel plekken in Hongarije waar kleding naartoe gebracht kan worden van waar het weer naar Oekraïne kan worden getransporteerd. David geeft ons verdere duiding bij de verhouding Oekraïne en Hongarije. Hongarije support oorlog niet. Daarom zijn Hongaren niet zo gewenst bij de grens. In tegenstelling tot Nederlanders... Door naar Oekraïne...twee grensovergangen, de nodige stempels en norse blikken verder zijn we in Oekraïne. Bij de grens is het oorverdovend stil en rustig. Geen vliegtuigen en geen vrachtverkeer. Een enkele auto en voetganger passeren de grens. Broeder András Makó wacht ons op aan de Oekraïense kant van de grens. Na een hartelijk ontvangst stappen we in de auto op weg naar Nagybereg. We maken een tussenstop in

Bergszasz. Wat ons opvalt zijn de vele vrouwen die in de stad lopen. Een enkele man is zichtbaar. De mannen die er zijn, worden regelmatig van de weg geplukt en per direct naar Kiev gestuurd. Broeder András heeft een uitzondering, omdat hij in het onderwijs werkzaam is. In de stad staat een indrukwekkend monument voor de gevallen burgers en soldaten van de Maidan-revolutie (2014) en ook al gedenkplaten van gevallen militairen. Op één plek is het extra druk met vrouwen...De militaire post waar alle 'verzamelde' mannen naar Kiev worden gestuurd. Een telefoon en een fles water is vaak wat nog meegegeven kan worden... De avond brengen we door in gezelschap van Toth Laszlo, András en Victoria. Zij zijn verantwoordelijk voor het reformatorisch lyceum in Nagybereg. We halen de banden aan en bespreken de actuele situatie op school en in Oekraïne.

Woensdag 6 november

Na een goede nacht slapen op de campus van het reformatorisch lyceum, ontbijten we in de grote eetzaal van de school. Toth Laszlo schuift aan en samen bespreken we de dagelijkse gang van zaken op de school en oplossingen voor transporten. Na het ontbijt vertrekken we naar het MFC in de gipsywijk. Hier worden iedere dag de jongste zigeunkinderen opgevangen en hun de eerste lesjes geleerd. Vergelijkbaar met groep 1 en 2 bij ons. Ook wordt dit centrum op zondag gebruik voor de diensten. Iedere zondag komen er ongeveer 15 mensen samen uit het zigeunerdorp. Veel zigeunergezinnen zijn vanwege de oorlog weggegaan. Daardoor zijn er minder kinderen op school. Ook zijn veel kinderen niet hier van-

wege ziekte. We gaan op bezoek bij de zigeuners in de wijk. Hun inkomsten komen voornamelijk uit het kraken en pellen van walnoten gedurende het hele jaar. Veelal een leven onder erbarmelijke omstandigheden. De verhalen zijn schrijnend. Zieke ouders, weeskinderen, onthucht en dan nog de onhygiënische omstandigheden. In de middag bezoeken we Beregszasz en omgeving. Broeder András zit vol verhalen en brengt ons op de hoogte van alle weetjes van de omgeving. De avond brengen we opnieuw door in gezelschap van András, Victoria en Laszlo.

Donderdag 7 november

De dag begint vroeg met een ontbijt in Nagyberég. Na een hartelijk afscheid vertrekken we uit Nagyberég met als eindbestemming Oradea. Weer terug naar Roemenië dus. Na de nodige stempels en scans staan we niet veel later aan de andere kant van de Oekraïense grens. We vervolgen de weg door Hongarije. Het is rustig op de weg, dus de reis gaat vlot. Rond 13.00 uur komen we aan in Oradea waar Sandór Szabo ons opwacht met een prima lunch. We praten even bij over de stand van zaken van Julia Home en Sandór's persoonlijke situatie. Daarna bezoeken we de naschoolse opvang in Julia Home. Hier worden dagelijks 16 kinderen begeleid bij hun huiswerk. Daarbij krijgen ze eten en ondersteuning voor hun thuissituatie. Sinds deze week is de plek waar dit gebeurt, verhuisd naar een andere ruimte in het gebouw. Een prachtige ruimte waar meer overzicht is en ruimte om met de kinderen te werken. In de namiddag laat Sandór ons wat mooie plekken zien in de prachtige

stad Oradea. Aansluitend ontmoeten we dominee István Visky. Met hem bespreken we hoe gaat in zijn werk als pastor van de gipsybevolking. Ook bespreken we zijn bezoek aan het eind van de maand aan Nederland. In de avond komen we bij in ons gastenverblijf bij Julia Home. We spreken met Martin Trouwborst die hier jaarlijks een aantal maanden vrijwilligerswerk doet. De liefde voor de kinderen en het werk in Julia Home geeft hij ruimschoots aan ons door.

Vrijdag 8 november

Het is opnieuw een prachtige dag. In de heerlijke ochtendzon lopen we naar Julia Home voor ons ontbijt. Na het ontbijt vertrekken we naar het dorpje Cauaceu. Daar bezoeken we een gezinnetje waar we wat voedsel brengen. De man is (illegaal) aan het werk in het oosten van Roemenië. Moeder en twee (zieke) kinderen zijn thuis. Gezien de omstandigheden, hebben we er weinig vertrouwen in dat de 'ziekte' van de kinderen snel zal overgaan. Ronduit slechte hygiëne. Een ongezonde omgeving voor zulke jonge kinderen. We maken ze blij met wat kleurboeken en kleine knuffeltjes. Aansluitend gaan we naar de kleuterschool van het dorp. Daar vertelt een gedreven juf Anikó over haar manieren om structuur en liefde te brengen in het leven van jonge kinderen. Ze is dankbaar voor de middelen die Tabitha ter beschikking stelt om voor de kinderen verf en andere spullen te kopen. Even aandacht geven aan de kinderen door samen blokken

te bouwen, geeft veel plezier! Na de lunch gaan we naar pastor István Visky. We bezoeken zijn kerk en het multifunctioneel centrum waar wekelijks de ouderen uit de buurt en de gemeente samenkomen. Ze maken daar pasta en andere spullen. (Deze zijn te koop tijdens de actiemarkt op 30 november in Obadja). Aansluitend gaan we met twee vrijwilligers uit de gemeente mee op bezoek bij weduwen. De eenzaamheid onder ouderen is enorm. Door activiteiten aan te bieden en huisbezoeken te brengen waarbij ook zorg wordt verleend, wordt dit bestreden door pastor Visky en zijn team vrijwilligers. Alles wordt door de pastor en zijn team secuur geregistreerd! Onderweg naar de gipsygetto, vertelt Istvan over zijn werk als pastor in het getto. We brengen een bezoek aan Mihai en zijn gezin. Sinds hij in contact is gekomen met pastor Istvan, zet hij door de ondersteuning van de pastor kleine stappen vooruit. Hij heeft wat werk gehad in Duitsland en nu is hij stapje voor stapje een nieuw huis aan het bouwen. Pastor István zal wat beelden van hem laten zien op de ontmoetingsavond op 28 november aanstaande in de Immanuelkapel.

Na het bezoek aan het getto, praten we thuis bij de pastor nog na. Een indrukwekkend verhaal van geloof, hoop en vertrouwen in onze God die werkt door mensen heen! Een prachtige quote van István Visky: "The main task for a pastor is to show God. Not to preach". Dat is een opdracht welke we allemaal mee naar huis mogen nemen... De avond brengen we door bij Sandór en zijn gezin. Ook hij zal eind november te gast zijn in Ridderkerk. Dankbaar voor de goede contacten en gesprekken gaan we terug naar Julia Home.

Zaterdag 9 november

De laatste dag van onze reis is aangebroken. Om 7.30 uur vertrekken we vanuit Julia Home. Buiten is het -2 C° met een prachtige heldere lucht! Na een voorspoedige autorit komen we om 10.30 uur aan in Cluj. Auto inleveren, inchecken en wachten... We stijgen om 13.00 uur op. Roemenië glijdt onder ons weg en met ons hoofd in de wolken hebben we een voorspoedige vlucht die ons rond 14.00 uur (Nederlandse tijd) weer op Hollandse bodem brengt. Koffers pakken, auto ophalen en naar huis.

We kijken terug op een prachtige week met fijne ontmoetingen, goede gesprekken in een goede sfeer. Het werk wat we in Nederland doen om de mensen in Roemenië en Oekraïne te ondersteunen, brengt vrucht voort. Daarom gaat onze taak door onder de zegen van onze goede God die ons veilig leidde. Hij gaf dat we deze week mochten ervaren dat Hij doorgaat met Zijn werk. We mochten de sterke werking van de Geest ervaren tijdens gesprekken en zo met elkaar de Heere dienen. Soli Deo Gloria!

We sturen u dit Nieuwsblad bij voorkeur digitaal per mail.

Als we het zo naar u mogen sturen, wilt u dan naam, adres en mailadres sturen naar:

secretaris@stichting-tabitha.com.

Dit bespaart ons veel kosten.

Bij voorbaat hartelijk dank!

Gezinssponsoring in Moldavië

Tekst: Sergiu Gluhoi, gezinssponsorcoördinator Moldavië

Ik ben Sergiu Gluhoi, momenteel ben ik coördinator van het Hope for Children project uit de dorpen Tîrnova, Țaul en Plop. Het doel van het project was om kinderen uit arme gezinnen te helpen met warme lunches, voedsel- en hygiëneproducten en huiswerkbegeleiding.

Ik ben sinds 2015 betrokken bij het werk met kinderen. Sindsdien hebben we onszelf tot doel gesteld om het Evangelie aan kinderen te prediken, kinderen te helpen God te leren kennen en hun hart te veranderen. We willen ook heel graag dat de kinderen de fouten van hun ouders niet herhalen en niet de ondeugden krijgen die hun ouders hebben. Er zijn momenteel 85 kinderen in het Hope for Children project.

Naast het helpen van de kinderen, hebben we veel contact met hun ouders of grootouders. De meeste kinderen in het project zijn eenoudergezinnen of kinderen die aan de zorg van grootouders zijn toevertrouwd.

Op dezelfde manier ben ik sinds mei 2024 betrokken bij het bijstaan van 13 gezinnen uit de dorpen Scăieni en Tîrnova. Het doel van dit werk was om arme gezinnen te helpen met voedsel en hygiëneproducten, maar ook om het Evangelie te prediken. Ik bezoek elk van deze families maandelijks en tijdens het bezoek worden voedselproducten gedoneerd. Ik vind het een grote vreugde als je eten kunt brengen voor een arm gezin. Met sommige gezinnen heb ik samen met mijn vrouw Olga een mooie en vriendschappelijke relatie opgebouwd. We waren blij dat enkele van de geholpen gezinnen af en toe naar de kerk kwamen.

Wij danken de sponsors hartelijk voor het mogelijk maken deze gezinnen te helpen. Moge God uw vrijgevigheid volledig belonen.

De economische situatie in de Republiek Moldavië wordt sterk beïnvloed door de stijging van de prijzen van energiebronnen en voedselproducten. Een van de factoren die hebben bijgedragen aan de prijsstijging was de oorlog in Oekraïne.

Dit had negatieve gevolgen voor sociaal kwetsbare gezinnen, vooral die in plattelandsgebieden. De aanzienlijke vermindering van de export van landbouwproducten naar de Russische Federatie heeft invloed gehad op de arbeidsmarkt op het platteland. Boeren kunnen door het ontbreken van een markt geen mensen meer aannemen voor werk. Door het gebrek aan werk worden gezinnen meer getroffen door armoede, door het gebrek aan voedselproducten en producten voor persoon-

lijke hygiëne.

Het project ter ondersteuning van arme gezinnen heeft een positieve impact op de ondersteuning van arme gezinnen met kinderen. Door gezinnen te voorzien van een minimale behoefte aan producten wordt de gezonde groei van kinderen vergemakkelijkt, waardoor de druk van armoede op gezinnen wordt verminderd. Sommige families getuigden dat de producten die we soms meebrengen de enige manier zijn om het gezin te voeden.

De families worden maandelijks bezocht door ons, Sergiu en Olga Gluhoi. Tijdens het bezoek zijn er gesprekken over het opvoeden van kinderen, problemen met het vinden van een baan en het prediken van het Evangelie. Armere mensen in de samenleving komen vaak buiten de samenleving te staan en hun kinderen zijn meer geïsoleerd in de omgeving die de school of de samenleving zou moeten zijn. We zijn ons ervan bewust dat als een gezin Christus als Verlosser zal kennen, het leven van de leden van dat gezin zal veranderen en de ondeugden waarmee ze worstelen, zoals overmatig alcoholgebruik, zullen verdwijnen. Daarom proberen wij in dit werk altijd God te verheerlijken.

In augustus werden we bemoedigd door de familie Prepelita Nadejda, die ons bekende dat ze, na twintig jaar verslaafd te zijn geweest aan roken, erin geslaagd is van deze gewoonte af te komen en dankt God hiervoor. Wij danken hartelijk de sponsors die het mogelijk maken deze gezinnen te financieren. Moge God uw vrijgevigheid volledig belonen.

**Stichting
Tabitha**

Noodhulp Oost-Europa

noogh oost-europa

Winterfair

TWEEDEHANDS BOEKENMARKT

BAKKERIJ VOORDIJK

KRAMEN MET KADO ARTIKELEN

GROENTE & FRUITKRAAM

SIERADENKRAAM

BOEKHANDEL DE KANDELAAR

BROCANTE

RIDDERKERKSPEL

WOONDECORATIE

OPTREDEN KINDERKOOR DE SLEUTEL

GEZELLIGE KOFFIEHOEK

KAAS, NOTEN & WIJN

BEENMODE

BAKMEEL EN FRUITSAPPEN

KRAAM STICHTING TABITHA

DE LEKKERSTE BROODJES ROOKWORST!

Welkom

D.V. zaterdag 30 november van 10.00 tot 14.00 uur
Gebouw Obadja (Schepenstraat 4) Ridderkerk
www.stichting-tabitha.com

Uit de oude doos

Stichting Draagt Elkanders Lasten

DE JONG infrastructuur

De Jong infrastructuur is uw
gespecialiseerde partner voor:

- Kabelwerken
- Leidingwerken
- Verlichting

De Jong Infrastructuur
Damweg 30
2989 AD Ridderkerk
T: 078 681 82 66
E: info@dejonginfra.nl

www.dejonginfra.nl

Tronchet AFBOUW

PLAFONDS & TIMMERWERKEN

Arno Tronchet

06 30 000 772

Stationsweg 198
3364 AN Sliedrecht

T 0184 63 32 77

E info@tronchetafbouw.com

I www.tronchetafbouw.com

PUT

fashionstore

Onze merken zijn o.a.

Dames: Gerry Weber, Frank Walder,
Marcona, Cecil, Gelco, Setter lady
Heren: Gaastra, For Fellows, Digel,
VANGUARD, Olymp, Meyer, Ten Cate

Adres St. Jorisplein 32, 2981 GC Ridderkerk
Telefoon 0180 - 42 55 77 E-mail putfashionstore@telfort.nl
Website www.putfashionstore.nl

TELPOINT BENELUX B.V.

Telpoint Benelux | Curiestraat 2B, 6716 AR Ede | T. 0318-690630 | www.telpoint.nl

B ORGO BV

autobedrijf

Kaartenmakerstraat 9
2984 CB Ridderkerk

T 0180 397943

www.autobedrijfborgo.nl

Bij ons kunt u terecht voor:

- * In- en verkoop occasions
- * APK
- * Schade
- * Banden en velgen - winterbanden
- * Trekhaak plaatsing

- * Onderhoud en reparatie
- * Airco reparatie, onderhoud en diagnose
- * Uitlijnen en balanceren
- * Audio visuele producten, inbouw, onderhoud en diagnose
- * Verhuur personenbusjes (9 persoons)

WE ZIJN GEEN UITGEVERIJ MAAR DRUKKEN WEL MAGAZINES

zowel in offset als digitaal

Drukmeesters bv
078 610 09 11 - info@drukmeesters.nl

DRUKMEESTERS
OFFSET & DIGITAAL

KVGO

drukmeesters.nl

VASCO

fulfilment

JIJ VERKOOPT, WIJ DOEN DE REST.

www.vasco-fulfilment.nl

Een bijzondere winkel!

deKandelaar.nl
Christelijke Boek- en Muziekhandel

Openingstijden:

Maandag	13.00 - 17.30
Dinsdag	9.00 - 17.30
Woensdag	9.00 - 17.30
Donderdag	9.00 - 17.30
Vrijdag	9.00 - 21.00
Zaterdag	9.30 - 17.00

Met uw aankopen bij De Kandelaar steunt u rechtstreeks projecten ter bevordering van leetuur- en Bijbelverspreiding
Via internet bestellen kan ook

Boeken Kado's Muziek Kaarten

In Uw licht zien wij het Licht

St. Jorisstraat 10 2981 GA Ridderkerk Tel.: 0180 - 42 46 98 Fax: 0180 - 43 51 52 winkel@de-kandelaar.nl

UNIEKE KEUKENFORMULE

Wij zijn de meest flexibele
keukenspecialist van Nederland. Met
onze compleet uitgeruste showroombus
brengen wij een uitgebreide collectie bij
u thuis. Uw woning is onze showroom!

Inspiratie op doen? Ga naar:
www.homekeukens.nl

DIT MAAKT ONS UNIEK:

- ✓ Het hele traject in eigen beheer
- ✓ Uw nieuwe keuken direct bekijken met Virtual Reality
- ✓ Geen aanbetaling

Kies uw keuken bij u thuis!

1

WIJ KOMEN NAAR U TOE:
NAAR DE PLEK WAAR
UW NIEUWE KEUKEN
KOMT.

2

U KIEST DE MATERIALEN
WAARMEE WIJ TER
PLEKKE HET 3D-ONTWERP
VAN UW KEUKEN MAKEN.

3

WIJ MONTEREN UW
KEUKEN EN STAAN OOK NA
OPLEVERING GARANT VOOR
UW KEUKENPLEZIER!

homekeukens

Sinke
groenprojecten

Randweg 73
2951 AK Alblasserdam
Tel 078 69 34 517
Fax 078 69 34 077
Mob 06 20 63 44 88
info@sinkegroenprojecten.nl
www.sinkegroenprojecten.nl

Ontwerp - Aanleg - Onderhoud - Boomverzorging

3de Barendrechtseweg 541
2991 SH Barendrecht

mooi
PARFUMERIE
VAN ZESSEN

Makado-Center 31 | Alblasserdam
078 - 691 22 68 | www.davanzessen.nl

NU OOK ONLINE TE BESTELLEN!
WWW.NOTENKRAAMSLAGBOOM.NL

€ 4,95 VERZENDKOSTEN, VANAF 35 EURO GRATIS
Vragen? Stuur ons gerust een berichtje.
WhatsApp: 06-19899497
E-mail: info@notenkraamslagboom.nl

LEENDERT JANSE
Plafonds & Wanden

LEENDERT JANSE
Waalsmondelaan 5
2951 AW Alblasserdam
06 - 175 99 990
info@leendertjanse.nl
www.leendertjanse.nl

Van De Graaf
Hovenier

Hoveniersbedrijf Van de Graaf
Van Eesterensingel 4
2951 CK Alblasserdam
Tel.: 078 691 64 09
Mobiel: 06 - 430 223 92

CRUM
Timmerwerken & Interieurbouw

06 - 49 84 34 13 | info@crumtimmerwerken.nl

Benieuwd wat
100% natuurlijk
slapen
voor u
kan betekenen?

Voor meer informatie kunt
u contact opnemen met:
Henk en Janny Siereveld
MOB 06-36 38 18 80
henksiereveld@gmail.com
www.wolligslapen.nl

SLAAP.
want iedereen verdient slaap PUNT

Slaapt u al
tussen de wol?

CARROSSERIEBOUW
SPEC. CONSTRUCTIE

U.D. SCHEE
Sinds 1902

ALBLASSERDAM
TEL. 078 6912441

NUGTEREN TRANSPORT
Your partner in logistics

Rapenburg 5
2952 AP Alblasserdam
Phone +31 (0)78 6911004
Email info@nugterentransport.nl
Internet www.nugterentransport.nl

STOLK

BROTHERS

PREMIUM QUALITY

**Verkrijgbaar bij de
plaatselijke tuincentra**

WWW.STOLKBROTHERS.NL

Sfeervol Kerstconcert URKER MANS FORMATIE

Martin Mans dirigent
Martin Zonnenberg orgel/piano

**Urker
MANS
formatie**

2024

Zaterdag 14 december - 20.00 uur
Singelkerk Ridderkerk (Kerksingel 1)

Toegang € 18,= (aan de zaal € 20,=) - Kinderen t/m 11 jaar gratis.

Reserveren: www.martinmans.nl, www.stichting-tabitha.com

of t. 06-25391903